

ВРЕМЕ Е ЗА ЖЕТВА

Дейвид Уилкерсън
2 Май 2005

“А когато видя множествата, се смили над тях, защото бяха изнемощели и пръснати като овце, които нямат пастир. Тогава каза на учениците Си: Жетвата е изобилна, а работниците – малко; затова, молете се на Господаря на жетвата да изпрати работници на жетвата Си” (Матей 9:36-38).

Исус заяви: „Нивите са узрели, жетвата е изобилна. Време е да започнем да прибираме реколтата.“ В този момент стартира голямата, последна духовна жетва. Тя започна между евреите и езичниците в поколението на Исус, и ще продължи докато Той се завърне.

Четейки този пасаж, се питам: какво видя Исус в Своето време, което Го накара да каже: „Готово е за жетва, сега е времето да събираме реколтата“? Дали видя духовно пробуждане в Израел? Имаше ли съживление в синагогите? Да не би свещениците да се връщаха към Бога? Книжниците и фарисеите ли се чувстваха осъдени? Какво доказателство имаше, че беше време за жетвата?

Евангелията не ни казват да е имало някакво движение по отношение на Бог. Ако споменават нещо, то е точно обратното. На Исус Му се присмиваха в синагогите. Лидерите на Израел Го отхвърлиха, поставиха под съмнение Неговата честност и божественост. Една религиозна тълпа се опита да Го бутне от скала. А Самият Христос порица градовете на Израел за това, че не се покаяха след посланието Му: „Горко ти, Хоразине! Горко ти, Витесда! Горко ви, Тир и Сидон! Горко ти, Капернауме!“

Колкото до множествата, те бяха изпаднали в объркано отчаяние. Библията ни казва: „А когато видя множествата... бяха изнемощели и пръснати като овце, които нямат пастир.“ Това беше едно уплашено, стресирано, депресирано общество. Хората се лутаха като подивели, разпръснати овце, които търсят помощ от където и да е. Но точно в този момент на огромна бъркотия, Христос заяви: „Нивите са узрели, а жетвата е изобилна.“

Мислите ли, че думите на Исус за узрялата реколта са валидни и днес? Къде виждаме доказателство, че полетата са побелели и са готови да бъдат ожънати? Има ли голямо пробуждане в обществото ни? Покаяват ли се народите? Пробужда ли се официалната църква? Религиозните лидери гладуват ли за съживление, търсят ли отново Христос? Има ли вик за святост в това поколение?

С малки изключения, аз не виждам нещо подобно, а и никои от тези неща не бяха онова, което задвижи Исус тогава. По-скоро Той беше докоснат от тъжното положение, което виждаше навсякъде. Накъдето и да се обърнеш, хората бяха съкрушени от нещастия.

Всъщност, Исус погледна Ерусалим и се разплака. Сълзите Му бяха поради закоравяването и духовната слепота, която видя. Това бяха хора, запътили се към съда, без мир, изпълнени със страх и депресия. И Той пророкува: „Домът ти ще запустее.“

Исус всъщност ни описва картината за това какво ще представляват последните дни. Този период започна с възнесението Му и ще свърши едва когато Той се завърне. Ние сме съвсем близо до този момент. Исус каза това на учениците Си, когато Го попитаха какви ще са знаменията. Те искаха да знаят как ще изглеждат нещата с приближаване на последното време.

Христос им отговори, като им каза за глад, земетресения, скръб, разделени народи. Лъжепророци и лъжехристи ще измамат мнозина и ще отклонят цели множества от истината. Вярващите ще бъдат мразени дори само за това, че споменават името на Христос. А любовта на мнозина ще охладнее поради това, че греха и беззаконието ще се умножат многократно.

„И ще станат знамения в слънцето, в луната и в звездите, а по земята бедствие на народите, които ще бъдат в недоумение поради бученето на морето и вълните. Хората ще примират от страх и от очакване на онова, което ще постигне вселената, защото небесните сили ще се разклатят“ (Лука 21:25-26). Накратко – Исус тук описва най-тревожното, депресирано и стресирано поколение за всички времена.

Та, изпълняват ли се пророчествата Му пред очите ни? Помислете: това поколение е пълно с грижи и притеснения. Цели множества се плашат, гледайки бедствията: урагани, земетресения, цунамита, свлачища, торнадо. Цели нации треперят от страх поради заплахата от тероризъм. А сърдечните заболявания са убиец номер 1 в света днес.

Фалшиви религии, лъжепророци, лъжехристи отклоняват мнозина от Бог. Милиони се обръщат към исляма, защото ислямистите се просмукват във всички нации. Трябва да си човек, който отрича всичко, за да не видиш, че в момента всичко, което може да бъде разтърсено е разтърсено.

Сред цялото това разместване на пластове, аз чувам думите на Исус: „Нивите са побелели. Жетвата е изобилна.“ Убеден съм, че Той казва на църквата Си: „Хората са готови да чуят. Това е времето да вярваме за жетва. Сега е момента да започнеш да жънеш.“

Христос е Господар на жетвата, и щом Той заявява, че е готово за нея, трябва да го повярваме. Няма значение колко зло ще стане това поколение. Няма значение колко силен изглежда Сатана. Нашият Господ ни казва: „Спри да гледаш трудностите около себе си. Вдигни очи. Време е да видиш, че е готово за жетва.“

Исус разбира човешкото сърце и знае, че във време на благоденствие забравяме Бог.

Христос знаеше, че във времена на смут и бедствия, хората ще бъдат принудени да се изправят пред вечността. В страдание, страх и тежки времена хората са узрели за това да чуят и приемат Евангелието. Помислете за контекста на следните думи: „А когато видя множествата... защото бяха изнемощели... Тогава каза на учениците Си: Жетвата е изобилна“ (Матей 9:36-37).

Тази истина се наблюдава през цялата история на Божия народ. Моисей порица своето поколение, като каза: „Бог ви води. Умножи ви и ви благослови много, като ви даде зелени поля, мед, масло, мляко, овце, олио, плодове. Но вие забогатяхте и се разбунтувахте. Подценихте Скалата на спасението си и Я изоставихте.“

“Но Йесурун {вероятно: Праведният, почетно име на Яков-Израил} затлъстя и ритна — ти затлъстя... надобеля, угои се — и остави Бога, който го направи, и презря Канарата на спасението си” (Второзаконие 32:15).

Библията ни казва, че в последствие Израел беше съборен. Но в бедствието си след това, те призоваха Господ и Той ги освободи: „Тогава извикаха към Господа в бедствието си и Той ги избави от притесненията им“ (Псалм 107:6, курсивът е мой).

Помислете също така и за свидетелството на Давид: „Връзките на смъртта ме обхванаха, пороите на злото ме ужасиха. Връзките на Шеол ме обвиха; примките на смъртта ме стигнаха. В притеснението си призовах Господа и извиках към своя Бог. От храма Си Той чу гласа ми и викът ми пред Него стигна в ушите Му“ (Псалм 18:4-6, курсивът е мой).

Проблемите, скръбта и трудностите винаги са предизвиквали вик за помощ. Това е бил принципа през вековете. Помнете какво се случи след падането на Световния търговски център в Ню Йорк: църквите се обединиха. Имаше молитвени събрания на „Янки Стейдиъм“. Лидерите на деноминации се събраха на стълбите на Капитолия във Вашингтон, молеха се и пееха „Бог да благослови Америка“.

В един момент всички говореха за Бог. Страхът и бедите бяха накарали хората да потърсят истината. Това е законът на жетвата: КОЛКОТО ПО-ЧЕРНИ СА ДНИТЕ, ТОЛКОВА ПО-БЯЛА Е ЖЕТВАТА.

В Индонезия и Шри Ланка радикалните ислямисти забраниха чужденци да влизат в територията им. Но след цунамито много от тях отвориха врати за християнски работници. Защо? Бог видя бяло и готово за жетва поле.

Истината е, че никоя страна не е затворена за Христос и няма недостижими хора. Никоя религиозна власт на земята не може да спре жетвата. Затова Исус ни казва да не се страхуваме, дори и планините да падат в морето.

Помислете за катаклизмите през новата световна история. Комунистите в Русия си мислеха, че са изкарали Бог от страната си, но Исус им казва: „С всичко това само спомогнахте за жетвата.“ Христос е жив и добре в Русия днес.

Китай също се опита да постави Бог извън закона, само, за да види жетва от милиони вярващи. Отскоро Украйна вече не е в корумпирани ръце и е водена от човек, който говори за Христос. „Ню Йорк Таймс“ нарича Беларус най-комунистическата държава в света, но християните там се молят и комунистите ще паднат. Бог вижда всички тези поля като готови за жетва!

Същият принцип важеше и през цялата история на Израел.

Когато Моисей каза на фараона: „Пусни народа ми“, това стана, защото Бог беше обявил жетвата. Беше дошъл момента за освобождението на Израел от робство.

Но фараонът отговори: „Кой е Господ, че да послушам гласа Му и да пусна Израил? Не познавам Господ и няма да пусна Израил“ (Изход 5:2). Фараонът изобразява демоничната сатанинска система, включително и фалшивата религия и гнет, които държат хората в робство.

Преди да бъде освободен Израел, силите на тъмнината трябваше да бъдат разтърсени. Така че Бог удари Египет с девет природни бедствия, но те само закоравиха сърцето на фараона.

Накрая ги сполетя толкова опустошително бедствие, че всеки в Египет – от управниците до обикновените граждани – знаеха, че това не беше просто излязлата от контрол природа. Това беше Бог. Господ беше изпратил ангела на смъртта, и в една нощ умря първородния на всяко египетско семейство. Умря и синът на фараона. На следващият ден Израел напусна Египет. Ето я жетвата, която беше дошла точно преди наказанието.

Няколко века по-късно, когато Исус обяви жетвата в Ерусалим, Той знаеше, че идва наказание. Години след това Тит и армията му нахлуха в града и убиха 1.2 милиона души. Много бяха разпънати на кръст, а града беше изпепелен до основи.

Затова Исус предупреди поколението Си: „Казвате, че до жетвата остават четири месеца, но аз ви казвам, че тя трябва да започне сега. Трябва да изпълнявате Божията воля, защото бедствието чука на вратата ви. Сега ви заповядвам да извършите делото. Времето да започнете да жънете е днес.“

Как описа Исус приближаващото бедствие? „Защото тогава ще има голяма скръб, каквато не е имало от началото на света досега и каквато няма да има“ (Матей 24:21). Но преди да дойде това бедствие, ще има жетва.

Идеята за „жетвата“ беше основна за растежа на църквата през

80-те години

Преди повече от две десетилетия експертите по църковен растеж започнаха да се фокусират върху нови методи в жетвата. Те заявиха: „Църквата вече не се вписва в модерното общество. Твърде традиционна, твърде недосегаема е - трябва да се обнови. Трябва да станем по-съвременни. Вече не можем да си позволим да мислим на дребно.“

И така, 80-те бяха обявени за „Десетилетието на жетвата“. Това мислене роди „чувствителните към търсещите“ мега църкви. Почти за една нощ се народиха огромни църкви из цялата страна. Много от тях изведнъж започнаха да наброяват хиляди и дори десетки хиляди души. Някои построиха огромни лагери, наподобяващи молове, включително ресторанти и други удобства.

Това, което наричавме „ограничено мислене“, вече беше заменено от корпоративно такова. Моралът на хората вече не беше предизвикан. Вместо това, църквата стана „ориентирана около нуждите“, служейки на потребностите на хората, които те заявяваха в анкети.

Поклонението включи най-модерните технологии, „осъвременни“ музиката и предлагаше театрални продукции. Пасторите илюстрираха проповедите си с видео клипове от най-новите филми, някои от които неподходящи за всички възрастови групи. Изглеждаше, като че върви голямата жетва.

Но се оказа, че „Десетилетието на жетвата“ е стряло на грешната основа. Един пастор на име Уилям Чадуик водеше църква, основана на тези принципи. Но изведнъж почувствал осъждение, затова че бил твърде фокусиран върху цифрите. Той написа книга, озаглавена „Крадливи овце“, в която цитира някои обезпокоителни статистически данни.

Най-забележителното, за което пише в книгата е това, че за десет годишен период не е имало голям растеж в евангелските църкви, а мега църквите са изградени основно от хора, дошли от по-малки църкви. Хората ходели там заради вълнуващото съвременно хваление и програмите, които се вписвали в идеите на тяхното поколение. Много от тях били петдесатни вярващи.

Най-лошото е, че мега църквите имаха ужасен ефект върху по-малките църкви. Те не са имали ресурсите да се съревновават с огромните църкви, които предлагат какво ли не в програмите си за посрещане нуждите на хората. Скоро членовете на по-малките църкви намалели, а много от тях спрели да съществуват.

Едно скорошно изследване на уважаваната агенция за проучвания „Барна“ показва, че църквата не само е в застой, но и състоянието ѝ се влошава. Обезпокоителен е факта, че все по-малко хора, родени през 40-те, 50-те и 60-те години посещават църквите. С две думи, движението за църковен растеж в крайна сметка намали броя на църковните посетители, вместо да ги увеличи.

Накрая, има една статистика, която ме стряска повече от всяка друга. А тя е, че незначителен брой християни някога са спечелили някоя душа за Христос. Това ни подсеща за думите на Исус, че „работниците са малко“.

Във всеки град, където отивам в последно време, пасторите ме питат как да построят силна, растяща църква. Като поогледам града им, виждам бедни квартали с потиснати хора, които тънат в грях. Аз знам, че Бог е обещал да укрепи служителите си, ако отидем в онези готови за жетва полета, за да пожънем души. Можете да построите страхотна църква от бедните и слаби хора, които са били освободени от връзките на Сатана.

Преди години видях, че жетвата е назряла в едно гето. Това се случи, когато отидох в онези квартали, където живееха лидерите на бандите, наркоманите, бедните вдовици и проститутките. Аз знам, че много от най-мощните ловци на души са бивши престъпници като Ники Круз. Те печелят множества души за Христос из целия свят.

Представете си картината от последния ден, който Исус прекара на земята.

Представете си, че точно преди да се възнесе Исус – докато предвижда състоянието на църквата и жетвата точно преди завръщането Си – Той споменава и за отпадане от вярата. Душата Му е наранена, защото вижда огромния брой хора, които се връщат към греха. Вместо да жънат побелелите поля, хората Му хабят времето и енергията си да търсят светски успехи и материални блага.

И така Исус казва на Отец: „Няма да се справят с жетвата. Всичките полета пустеят. Ще изпратя ангели да ожънат.“ Отец се съгласява и изведнъж хиляди излъчващи свръхестествено сияние небесни същества се появяват на земята.

Каква гледка би било това – същества от друг свят, облечени в слава, говорещи в църквите и на публични места. Виждаш интервютата им във вестниците, по радиото и телевизията. Те разказват за Кръста, Възкресението, Възнесението, за Христовата любов и за последния Съд. И говорят толкова красноречиво и убедително, че всички са очаровани. Те са нещо като Йона – предупреждават целия свят.

Сега си представете, че не след дълго, същите тези сияещи ангели се очароват от заобикалящия ги свят. Харесат им добрата храна, материалните блага, богатствата и сигурността. И скоро след това започнат да се стремят към успехи, слава и богатства. Не след дълго ще започнаат да си завиждат, да се ядосват, да се гордеят и да се ревнуват едни други.

С други думи, те ще станат точно като църквата днес! Питам ви, какво влияние биха имали върху света? Как биха очаквали да докарат жетвата докрай, след като са толкова заплетени в светското? Свидетелството им ще бъде преоценено. А цялата им духовна сила ще пресъхне, ще се обезкуражат, ще станат страхливи и ще се изпълнят със съмнения.

Кажете ми, защо някой би пожелал моето евангелие, ако ме види в подобно състояние – стресиран и без никаква радост? Защо да повярват в посланието ми: „Исус е достатъчен, Той е всичко за мен, моя непресъхващ източник“, ако съм винаги уплашен и притеснен?

Никой не би чул и дума от онова, което казвам. Вместо това, хората ще се чудят: „С какво е по-различен твоя Христос? Той не ми прилича много на лекар, щом като ти винаги си в това състояние.“

Възлюбени, изражението на лицето ни е важно. Чуйте какво казва Христос за невестата Си в Песен на песните от Соломон: „Гълъбице моя... нека видя лицето ти, нека чуя гласа ти, защото гласът ти е сладък и лицето ти — прекрасно“ (Песен на песните 2:14). Христос всъщност ни казва: „Искам да те видя да се усмихваш.“ Това описва ли изражението на твоето лице?

Нямаме никакво предположение защо не виждаме голяма жетва на души.

Исус каза ясно: „Време е за жетва, но работниците са малко.“ Защо има толкова малко работници? Църквите днес са пълни с вярващи, които твърдят, че Христос е техния живот. Харчат се милиони долари за изграждането на центрове за поклонение навсякъде.

Истината е, че ако не можем да жънем души – ако живота ни не отразява трансформиращата сила на Евангелието, което проповядваме – значи не сме добри работници. Ходенето ни с Христос трябва да предлага доказателство на света за това, че Божиите обещания са истина.

Като работници, ние сме инструментите за жетвата в Господната ръка. По времето на Христос това беше косата – дълъг, извит инструмент с една дръжка и едно острие. Той се изработваше от ковач, който го слагаше в огъня, след което върху наковалня, където го ковеше и му придаваше форма. След това целият процес се повтаряше отново и отново, докато повърхността на острието не станеше твърда.

Паралелът тук е ясен: Бог кове работници, не само ги очиства от греха. И именно този процес обяснява защо работниците са малко. По-голямата част от хората, които ходят на църква са като хилядите в Стария Завет, които доброволно отидоха с Гедеон. Бог видя страх в много от тях и знаеше, че няма да издържат огъня, ударите, тежките времена. И от хилядите, които следваха Гедеон бяха избрани само триста души.

Същото се случва и днес. Онези, които наистина са призвани да жънат, са призвани и да понесат пречистване, огън и непрестанни удари. Но не много от тях издържат.

Бог укрепи учениците в мисията им.

Къде започнаха служението си учениците? Според този пасаж Исус ги изпрати при измъчените, при бедните, при онези, които бяха хванати от греха и навици, които контролираха живота им.

Мисля си за рехабилитационното служение за наркомани и алкохолици към Тийн Челиндж и петстотинте му центъра в цял свят. Мисля си и за много други жетвари, които са отишли в други страни и са видели чудесата на спасението, докато са служили на най-нуждаещите се, най-бедните, най-вързаните от дявола хора. Те започват да жънат точно там, където и Исус започна жетвата Си – сред изгубените овце, пленниците, хората с разбити сърца, затворниците, прокажените, слепите, бедните, плачещите, обременените, отчаяните и обърканите.

Помислете за думите на Павел: „Защото, братя, виждате какви сте вие призваните — че между вас няма мнозина мъдри по плът, нито мнозина силни, нито мнозина благородни. Но Бог избра глупавите неща на света, за да посрами мъдрите; и Бог избра слабите неща на света, за да посрами силните; още и долните и презрените неща на света избра Бог; и онези неща, които не са...за да не се похвали никое създание пред Бога“ (1 Коринтяни 1:26-29).

Скъпи светии, Исус знаеше през какво ще преминем в тези последни дни: поколение, затънало в грях много повече от всяко друго, стрес и самота каквито не са били познати на хората, финансови кризи, огромен брой разводи, хомосексуалисти в армията, безнравственост, която би накарала дори и най-големите грешници само трийсет години по-назад във времето да се изчервят.

Точно заради това Христос търси работници, които са се покорили на огъня и ударите. Той иска народ, който ще се изправи пред света и ще заяви:

“Бог е с мен! Сатана не може да ме спре. Само виж живота ми. Бил съм в много пожари, удрян отново и отново. Но излязох успешно от всичко като повече от победител чрез Христос, Който живее в мен. Това, което проповядвам, се получава в живота ми. Аз съм живо доказателство, че Исус е напълно достатъчен за всичко!”

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 2005 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[It's Harvest Time](#) / [Време е за жетва](#)